Perspectiva de TOT

Per pregaria.cat el ds., 19/05/2018 - 16:17

M'agradaria aixecar el vol, Senyor,
per sobre de la meva ciutat,
per sobre del món,
per sobre del temps.
Purificar la meva vista
i demanar-te prestats els teus ulls.

Des de dalt veuria l'univers,
la humanitat, la història,
com els veu el teu Pare,
veuria la prodigiosa
transformació de la matèria
en el continu bombollejar de la vida,
el teu gran Cos que neix
sota el buf de l'Esperit.
Veuria el meravellós, etern
somni d'amor del teu Pare:
tot centrant-se i resumint-se en Tu,
oh Crist,
tot: el cel i la terra.

Veuria com tot en Tu
se centra tot en els seus mínims detalls,
cada home al seu lloc,
cada grup, cada cosa.
Veuria aquella fàbrica, aquest cinema,
la classe de matemàtiques
i la col·locació de la font municipal,
els cartellets amb els preus de la carn,
la colla de nois que va al cinema,
el petitó que neix i l'ancià que mor.
Divisaria la més petitona partícula de matèria
i la més diminuta palpitació de vida,
l'amor i l'odi,
el pecat i la gràcia.
(...)

Sí, jo comprendria
que tot està ben fet i va al seu lloc,
que tot no és més que una gran marxa
dels homes i tot l'univers
cap a la Trinitat, en Tu i per Tu, Senyor.

Comprendria que res és profà, res,
ni les coses, ni les persones, ni els successos
sinó que tot té un sentit sagrat
en el seu origen diví
i que tot ha de ser consagrat
per l'home fet Déu.
Comprendria que la meva vida,
petitíssima respiració del gran cos total,
és un tresor insubstituïble
en els plans del Pare.
I en comprendre cauria de genolls,
admiraria, Senyor,
el misteri del món

que tot i les innombrables i horroroses
taques del pecat és una llarga palpitació
d'amor cap a l'Amor etern.

Sí, m'agradaria aixecar el vol,
(...) purificar la meva vista i demanar-te prestats els teus ulls.

(Michael Quoist)